

ΟΜΙΛΙΑ ΕΟΡΤΗΣ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΙΣΙΔΙΑ, ΣΙΔΗ & ΑΤΤΑΛΕΙΑ ΔΙΑΛΛΑΜΨΑΝΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

(19.7.2020)

Σήμερα αισθανόμαστε έντονη την παρουσία των χιλιάδων Αγίων της Εκκλησίας Πισιδίας, Σίδης και Ατταλείας, των οποίων την Σύναξη γιορτάζουμε. Ανάμεσά τους είναι οι 18, γνωστοί με τα ονόματά τους, Άγιοι Ιεράρχες που εποίμαναν την εδώ Εκκλησία μας κατά τον 5ον αιώνα, και οι οποίοι έλαβαν μέρος μαζί με τις εκατοντάδες άλλων Αγίων Πατέρων, στην Δ΄ Οικουμενική Συνόδο που συνήλθε στην Χαλκηδόνα το έτος 451, και των οποίων επίσης, τη μνήμη γιορτάζουμε σήμερα.

Μαζί τους γιορτάζουμε τη μνήμη όλων των Αγίων της Πισιδίας και Παμφυλίας, που ως νέφος φωτεινό καταυγάζουν το πνευματικό στερέωμα. Βέβαια η Εκκλησία μας, κατά τη διάρκεια του εκκλησιαστικού έτους, τιμά και χωριστά τη μνήμη του κάθε Αγίου, αλλά με Απόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου μας, τους τιμούμε και όλους μαζί σήμερα. Είναι Άγιοι, που έζησαν από τους Αποστολικούς χρόνους, μέχρι τα τέλη του 18ου αιώνα.

Ως προς τους τόπους της καταγωγής τους ή του μαρτυρίου τους, τα Συναξάρια αναγράφουν την Αντιόχεια της Πισιδίας, (όπου σήμερα η πόλη Γιαλβάτς), τη Σπάρτη (σημ. Ισπάρτα), τη Σελεύκεια της Πισιδίας, τη Σωζόπολη (σημ. Ουλούμπορλου), την Αττάλεια, Μάγυδο (σημερινή Λάρα) Πέργη, Σέλγη, Σίδη, αλλά και άλλες περιοχές της Πισιδίας και του σημερινού Νομού Ατταλείας.

Αυτή η περιοχή είναι ποτισμένη με το τίμιο αίμα των Αγίων Μαρτύρων της πίστεώς μας και το δάκρυ των Οσίων Αγίων Πατέρων μας.

Ως προς τον αριθμό τους, οι εορταζόμενοι σήμερα Άγιοι ανέρχονται σε πολλές χιλιάδες. Μόνον την 16ην Ιουλίου, γιορτάζουμε τη μνήμη των 15.000 Αγίων Μαρτύρων, που έζησαν και μαρτύρησαν στην Πισιδία, όπως αναγράφουν τα Συναξάρια της Εκκλησίας. Απ' όλους τους Αγίους μας, με τα ονόματά τους γνωστοί είναι μόνον 64. Ανάμεσά τους είναι Απόστολοι, όπως οι Άγιοι Απόστολοι Παύλος και Βαρνάβας, που πρωτοκήρυξαν κατά την Α' Αποστολική Περιοδεία τους το Ευαγγέλιο στην περιοχή μας, ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, που μαρτύρησαν στη Σέλγη. Αρχιερείς, όπως ο Άγιος Αρτεμάς Επίσκοπος Σελευκείας της Πισιδίας, που είχε χειροτονηθή από τον Απ. Παύλο. Ιερείς, Μάρτυρες και Όσιοι. Κάποιοι ήσαν αδελφια ή φίλοι και μαρτύρησαν για τον Χριστό μαζί. Άλλοι ήταν μέλη της αυτής οικογενείας, όπως οι σύζυγοι Άγιοι Έσπερος και Ζωή, που μαρτύρησαν με τα παιδιά τους Κυριακό και Θεόδουλο, στην Αττάλεια, το έτος 124. Ήσαν, δε, πάσης ηλικίας, από έφηβοι, όπως η Αγία Μεγαλομάρτυς Μαρίνα, που μαρτύρησε σε ηλικία 15 ετών στην Αντιόχεια της Πισιδίας, μέχρι και πολύ ηλικιωμένοι.

Όμως, όλοι αυτοί οι Άγιοι είχαν ενα χαρακτηριστικό: την αγάπη και την αφοσίωσή τους στον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Από τη στιγμή που βαπτίστηκαν, ενώθηκαν με τον Χριστό και έγιναν μέλη της Εκκλησίας Του, εμπιστεύτηκαν απόλυτα τους εαυτούς τους στον Χριστό. Το δικό τους θέλημα το συμμόρφωναν με το θέλημα του Χριστού. Ήθελαν να σκέπτονται όπως θα σκεπτόταν ο Χριστός, όπως γράφει και ο Απ. Παύλος: "Ημεῖς νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν" (Α' Κορ.2,16). Από αγάπη, ελεύθερα, καθημερινά προσπαθούσαν να λένε και να κάνουν αυτά που θα ευχαριστούσαν τον Χριστό. Εφάρμοζαν τους λόγους του Απ. Παύλου: " Αδελφοί, ό,τι είναι αληθινό, σεμνό, δίκαιο, καθαρό, αξιογάπητο, έχει καλή φήμη, ό,τι έχει σχέση με την αρετή καί είναι άξιο επαίνου, αυτά να έχετε στο μυαλό σας... και αυτά να κάνετε" (Φιλιπ. 4,8-9). Αυτές οι θεόπνευστες προτροπές καθοδηγούσαν τη ζωή των Αγίων μας.

Οι περισσότεροι απο τους Αγίους μας έζησαν σε πολύ δύσκολες περιόδους: σε καιρούς σκληρών διωγμών, που εξαπέλυαν οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες, κατά τους τρεις πρώτους αιώνες του Χριστιανισμού, ή οι αιρετικοί άρχοντες ή αλλόθρησκοι κατά των Χριστιανών. Συλλαμβάνονταν οι πιστοί Χριστιανοί και οδηγούνταν στα δικαστήρια. Εκεί πιέζονταν να αρνηθούν την πίστη στο

Χριστό και να θυσιάσουν στα είδωλα· ή να αρνηθούν την Ορθόδοξη πίστη και να προσχωρήσουν σε άλλη θρησκεία, αυτή που παραδέχονταν οι διώκτες τους. Σ' αυτές τις τραγικές ώρες έπρεπε να αποφασίσουν. Και οι Άγιοί μας τι έκαναν σ' αυτές τις περιπτώσεις; Μέσα τους ηχούσαν τα λόγια του Απ. Παύλου: "Τι μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού; Μήπως τα παθήματα, οι στενοχώριες, οι διωγμοί, η πείνα, η γύμνια, οι κίνδυνοι ή ο μαρτυρικός θάνατος; ... Μας μεταχειρίζονται σαν πρόβατα που τα πάνε για σφαγή. Εμείς όμως υπερνικούμε μέσα από τις δυσκολίες με τη βοήθεια του Χριστού που μας αγάπησε" (Ρωμ. 8,35-37). Αποφασισμένοι, λοιπόν, οι Άγιοι να μείνουν πιστοί στον Χριστό, που από αγάπη θυσιάστηκε για μας, αντιμετώπισαν με ηρωϊσμό απaráμιλλο και ειρήνη ψυχής τα Μαρτύρια και τον θάνατο, με αποτέλεσμα να λάβουν από τον Αγωνοθέτη Κύριο το λαμπρό στεφάνι της Αγιότητας και την ουράνια δόξα.

Αυτών των Αγίων τους αγώνες και τα μαρτύρια, που υπέστησαν για την αγάπη και την πίστη στον Χριστό, γιορτάζουμε σήμερα. Αλλά ο βαθύτερος σκοπός του εορτασμού των Αγίων είναι να εμπνευσθούμε κι εμείς από την αγία βιωτή τους και το παράδειγμά τους και να θελήσουμε να τους μιμηθούμε. Άλλωστε ο Απόστολος Παύλος αυτό μας προτρέπει: "Μιμηταί μου γίνεσθε ως κἀγώ Χριστοῦ" (Α' Κορ. 4,16).

Εμείς σήμερα, στη χώρα που ζούμε, δόξα τω Θεώ, δεν αντιμετωπίζουμε αυτού του είδους διωγμούς, που να μας εξαναγκάζουν να αρνηθούμε την πίστη μας στο Χριστό, όπως δυστυχώς συμβαίνει, ακόμη και σήμερα, σε άλλες χώρες. Είμαστε ελεύθεροι να ερχόμαστε στους ναούς μας να λατρεύουμε τον αληθινό Θεό. Όμως, άλλου είδους πειρασμοί μπορούν να υπάρξουν, που να μας απομακρύνουν από την Εκκλησία μας, να μας ψυχράνουν την αγάπη μας προς τον Χριστό και να στρέψουμε το ενδιαφέρον μας προς εφήμερες χαρές και απολαύσεις με αποτέλεσμα να χάσουμε και αυτή την πίστη μας και να ζούμε ως "ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ" (Εφεσ. 2,12).

Τέτοιοι πνευματικοί κίνδυνοι πάντα υπήρχαν και υπάρχουν. Γι' αυτό αδελφοί μου, ἄς έχουμε πρότυπά μας τους Αγίους μας· ἄς μελετούμε την βιωτή τους· ἄς μιμούμεθα το φωτεινό παράδειγμά τους και ἄς αυξάνουμε συνεχώς την αγάπη μας και την πίστη μας προς τον Σωτήρα Χριστόν, ὥστε να αξιωθούμε κι εμείς μαζί τους να απολαύσουμε τη χαρά της ουρανίου Βασιλείας. Αμήν.